

Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Warszawa

Nr. 1

d. 1 lutego 1919 r.

Treść:

Od Redakcji	2
1. Dekret o utworzeniu Ministerstw: Spraw Zewnętrznych, Spraw Wojskowych, Komunikacji i Apropowizacji	3
2. Dekret o 8-mio godzinnym dniu pracy	3
3. Dekret o mobilizacji wojsk kolejowych i służbie na polskich kolejach wojskowych	4
4. Nominacje członków Tymczasowego Rządu Ludowego Republiki Polskiej	6
5. Reskrypt do Pana Jędrzeja Moraczewskiego, Prezydenta Ministrów w przedmiocie nominacji p. Stanisława Stączka na Ministra Komunikacji	7
6. Reskrypt do Pana Jędrzeja Moraczewskiego, Prezydenta Ministrów i do Pana Ignacego Paderewskiego w przedmiocie mianowania rządu	7
7. Nominacja Szefa Sekcji Kolejowej	8
8. Rozporządzenie o utworzeniu Sekcji dróg wodnych przy Ministerstwie Komunikacji	8
9. O mianowaniu Szefa Sekcji dróg wodnych	8
10. Depesza Nr. 1636 w przedmiocie podwyższenia taryfy na przewóz towarów pospiesznych	9
11. Rozporządzenie Nr. 3/87 w przedmiocie taryfy na kartofle, adresowane na Państwowy Urząd Ziemniaczany, Magistraty, lub Komitety Żywnościowe	9
12. Rozporządzenie Nr. 1228 w przedmiocie ulgowej taryfy na przejazd biednych dzieci	9
13. Rozporządzenie Nr. 1238 w przedmiocie ulgowej taryfy na przejazd wychowalców uczelni polskich	10
14. Przepisy tymczasowe w przedmiocie wymiany wagonów bezpośredniej komunikacji towarowej	10
15. O podwyższeniu taryfy osobowej na Łódzkich kolejach elektrycznych	12
16. O podwyższeniu taryf osobowych i towarowych na liniach Tow. Akc. Warszawskich kolei dojazdowych	12
17. Rozporządzenie Nr. 44635 w przedmiocie podwyższenia taryf osobowych i towarowych na kolejach wązkotorowych państwowych	12
18. O zmianie taryf na kolei dojazdowej Mareckiej	12
19. Depesza Nr. 176 w przedmiocie osmiodzinnego dnia roboczego	13
20. Depesza Nr. 175 w przedmiocie zapomogi wojennej	13
21. Depesza Nr. 187 w przedmiocie zapomogi wojennej (uzupełniająca)	13
22. Depesza Nr. 241 w przedmiocie zapomogi wojennej (uzupełniająca)	14
23. Depesza Nr. 640 w przedmiocie ustalenia terminu prekluzyjnego przyjmowania podań o zapomogę wojenną	14

24. Depesza Nr. 721 w przedmiocie ustalenia terminu prekluzyjnego przyjmowania podań o zapomogę wojenną (uzupełniająca)	14
25. Depesza Nr. 362 w przedmiocie zaliczek na zarobki	15
26. Depesza Nr. 266 w przedmiocie zaliczek miesięcznych na zarobki	15
27. Depesza Nr. 552 w przedmiocie wypłacania zaliczek	15
28. Depesza Nr. 894 w przedmiocie rejestracji kolejarzy	16
29. Depesza Nr. 288 w przedmiocie opóźnień pociągów i nadużyć służbowych	16
30. Depesza Nr. 217 w przedmiocie opłat dodatkowych na rzecz miast	16
31. Depesza Nr. 21 w przedmiocie pcborów na st. Dąbrowa na rzecz miasta	17
32. Depesza Nr. 242 w przedmiocie zwięzłego formułowania depesz służbowych	17
33. Rozkaz Nr. 1 Sekcji Wodnej	17
34. Rozkaz Nr. 2 Sekcji Wodnej	18
35. Rozporządzenie Nr. 1591 do Dyrekcji Warszawskiej, Radomskiej, Krakowskiej i Lwowskiej w przedmiocie ustanowienia zewnętrznych oznak pracowników kolejowych	18
36. Ruch służbowy	19

OD REDAKCJI.

Stosownie do art. 21 „Dekretu Rady Regencyjnej o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem“ (Dziennik Praw Nr. 1, poz. 1) ustanowiony został: „Dziennik Praw“, w którym są ogłaszane ustawy i dekryty Władzy Zwierzchniej, oraz gazeta rządowa „Monitor Polski“, w której są publikowane reskrypty władzy Zwierzchniej, tudzież postanowienia Rady Ministrów i Prezydenta Ministrów.

Stosownie do art. 22 tegoż Dekretu poszczególni Ministrowie mogą wydawać Dzienniki Urzędowe celem ogłaszania w nich wewnętrznych zarządzeń swoich, oraz przedrukowywania ustaw, dekretów, reskryptów i postanowień odnoszących się do danego Ministerstwa.

W myśl powyższych postanowień Ministerstwo Komunikacji wydawać będzie niniejszy „Dziennik Urzędowy“, na treść którego składać się będą: zarządzenia, okólniki, instrukcje i regulaminy przez Ministra Komunikacji poszczególnym organom tegoż Ministerstwa udzielane, ruch służbowy w zakresie Ministerstwa Komunikacji, oraz przedruki z „Dziennika Praw“ i „Monitora Polskiego“ tych ustaw, dekretów, reskryptów i postanowień, które w szczególnym pozostają związku z zakresem działania Ministerstwa Komunikacji.

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego“ mieści się w lokalu Ministerstwa Komunikacji Nowy Świat Nr. 14.

Cena poszczególnego numeru „Dziennika Urzędowego“ wynosi jedną markę polską.

Warszawa, dnia 1 lutego 1919 r.

Redaktor „Dziennika Urzędowego
Ministerstwa Komunikacji“:

Józef Konczyński.

1.

DEKRET**o utworzeniu Ministerstw: Spraw Zewnętrznych, Spraw Wojskowych, Komunikacji i Apropowizacji.**

My, Rada Regencyjna Królestwa Polskiego postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. W uchyleniu odnośnych postanowień art. 20 Dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych (Dz. Praw Nr. 1, poz. 1) — przekształca się istniejący przy Prezydencie Ministrów Departament Spraw Politycznych na Ministerstwo Spraw Zewnętrznych, zaś Komisję Wojskową — na Ministerstwo Spraw Wojskowych.

Przekazanie spraw ma nastąpić niezwłocznie.

Art. 2. Istniejący przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Urząd Apropowizacji przekształca się na Ministerstwo Apropowizacji.

Art. 3. Z zakresu kompetencji Ministerstwa Przemysłu i Handlu, określonej w art. 28 Dekretu z d. 3 stycznia 1918 roku (Dz. Praw Nr. 1, poz. 1), wyłącza się sprawy środków komunikacji, z jednoczesnem przekazaniem tych spraw Ministerstwu Komunikacji, które się niniejszem tworzy.

Art. 4. Prezydent Ministrów w porozumieniu z interesowanymi Ministrami wykona niniejszy Dekret i zarządzi ściśle rozgraniczenie zakresu kompetencji poszczególnych Ministerstw.

Dan w Warszawie, dnia 26 października 1918 roku.

2.

DEKRET**o 8-mio godzinnym dniu pracy.**

Art. 1. Od dnia ogłoszenia w Dzienniku Praw Państwa Polskiego niniejszych przepisów praca robotnika lub pracownika we wszystkich zakładach przemysłowych, górniczych, hutniczych, rzemieślniczych, przy komunikacjach lądowych i wodnych, oraz przedsiębiorstwach handlowych trwać ma bez wliczenia przerw odpoczynkowych najwyżej 8 godzin na dobę, zaś w dni sobotnie godzin 6.

Art. 2. W tych działach pracy, w których charakter zajęć wymaga dłuższej jednorazowej pracy, ogólna liczba godzin pracy w tygodniu nie może przekraczać 46 godzin, nie wliczając przerw odpoczynkowych.

Art. 3. W handlu 6-io godzinny dzień pracy przeniesiony być może, na mocy uchwały gminy miejskiej lub wiejskiej, z dnia sobotniego na inny powszedni dzień w tygodniu, Uchwała ta wymaga zatwierdzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4. Dekret niniejszy nie może pociągać za sobą obniżenia płac robotników i pracowników.

Art. 5. Nadliczbowe godziny pracy muszą być specjalnie wynagradzane, przyczem odnośna umowa, dotycząca dobrowolnych nadliczbowych godzin, winna być bezzwłocznie przedstawiona do zatwierdzenia inspektorowi pracy. Obowiązkowa praca dodatkowa usprawiedliwioną być może tylko przez warunki, wywołane siłą wypadków żywiołowych, lub przez wyjątkowe okoliczności.

Art. 6. Pracodawcy, winni przekroczeń w zakresie niniejszych przepisów, podlegać będą w drodze administracyjnej grzywnom do marek 5000.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu przekazuje się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej. Do chwili zorganizowania w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej inspekcji pracy, czynności w tym zakresie spełniać będą polityczne władze administracyjne.

Art. 8. Minister Pracy i Opieki Społecznej wydawać będzie w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu rozporządzenia szczegółowe co do wykonania niniejszych przepisów i rozstrzygać wątpliwości, wyniknąć mogące przy ich stosowaniu.

Dan w Warszawie, dnia 23 listopada 1918 roku.

3.

DEKRET

o mobilizacji wojsk kolejowych i służbie na polskich kolejach wojskowych.

1) Celem uzupełnienia istniejących, względnie utworzenia niezbędnie potrzebnych nowych formacji wojsk kolejowych, zarządza się pobór ochotniczy pracowników kolejowych. Pobór ten przeprowadzony zostanie przez odnośne Dowództwa kadr i oddziałów wojsk kolejowych w porozumieniu z poszczególnymi Dyrekcjami Polskich Kolei Państwowych.

Sztab Generalny Wojsk Polskich może jednak w miarę konieczności, w poszczególnych wypadkach, powołać do czynnej służby wojskowej potrzebnych mu specjalistów, zarówno żołnierzy, jak i oficerów, z pośród obowiązujących do służby wojskowej w armjach byłych okupantów w ogólności, a w wojskowych formacjach kolejowych w szczególności. Powołanie czynnych pracowników Polskich Kolei Państwowych wymaga zgody Ministra Komunikacji.

Przy powołaniach tych należy, o ile możliwości, przestrzegać następujących zasad, aby nie powoływać żołnierzy starszych ponad 35, zaś oficerów ponad 50 lat wieku, jak również ojców rodzin, obarczonych więcej, niż dwójkiem dzieci.

2) Pełniący służbę wojskową pracownicy Polskich Kolei Państwowych — bez względu na to, czy wstąpili do służby wojskowej jako ochotnicy, czy też zostali nowym rozkazem mobilizacyjnym powołani, czy też jako pełniący

służbę w armjach byłych okupantów, dotychczas ze służby wojskowej nie zostali zwonieni — otrzymują oprócz przyznanych poborów wojskowych odpowiednio zmniejszone pobory cywilne na dotychczas obowiązujących zasadach, przyjętych na kolejach małopolskich.

Szczegółowe opracowanie tych zasad i rozciągnięcie ich na wszystkie Polskie Koleje Państwowe drogą rozporządzenia ministerjalnego poruczam Ministerstwu Komunikacji i Spraw Wojskowych.

3) Pełniący służbę wojskową pracownicy kolejowi nie mogą z powodu swej służby wojskowej ponosić strat w swym zawodzie cywilnym, gwarantuje się im dotychczas zajmowane stanowiska służbowe, jak również odpowiedni awans automatyczny tak, by nie byli wyprzedzani przez swoich towarzyszy zawodowych, nie ponoszących ciężarów służby wojskowej.

Ci pracownicy kolejowi, którzy przedtem służyli na liniach obecnych Polskich Kolei Państwowych nie pełnili, lecz służyli na innych liniach państw zaborczych, pełniąc obecnie służbę wojskową w polskich formacjach kolejowych, nabywają przez to takich samych praw, jak inni pracownicy Polskich Kolei Państwowych.

Inni ochotnicy, wstępujący do wojsk kolejowych, po odbyciu przez Sejm Ustawodawczy określić się mającej powinności wojskowej i po uzyskaniu odpowiednich polecających świadectw ze strony swej przełożonej władzy wojskowej, uzyskują bezwzględne pierwszeństwo w przyjęciu do Polskich Kolei Państwowych.

Ministerstwo Komunikacji obowiązane jest w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych prowadzić ścisłą ewidencję wyżej wspomnianych żołnierzy i oficerów wojsk polskich.

4) Na czas organizowania Państwa Polskiego i grożących mu niebezpieczeństw wojennych, koleje żelazne, położone na ziemiach czerwonoruskich, wołyńskich, białoruskich i litewskich, podporządkowuje się pod kierownictwo wojskowe w ten sposób, że nowo obejmowane linje kolejowe utworzą odpowiednie okręgi Polskich Kolei Wojskowych, zaś istniejące już Polskie Koleje Państwowe na ziemiach czerwonoruskich, położone w sferze działań wojennych, zostają niniejszem ogłoszone, jako będące w stanie wojennym, a ich pracownicy poddani pod rygor praw wojennych i dyscypliny wojskowej.

W miarę powrotu normalnych stosunków pokojowych, poszczególne linje wyżej wspomnianych kolei będą przekazywane zarządowi Polskich Kolei Państwowych, względnie stan wojenny na poszczególnych liniach P. K. P. będzie znoszony.

O każdorazowej rozciągłości linji kolejowych, objętych zarządem wojskowym, względnie stanem wojennym, decyduje i ogłasza Sztab Generalny Wojsk Polskich.

5) Cywilni pracownicy Polskich Kolei Państwowych, którzy zostali przydzieleni do służby na Polskich Kolejach Wojskowych, względnie ci, którzy pełnią służbę na liniach, ogłoszonych, jako będących w stanie wojennym, pobierają, oprócz swych normalnych poborów, następujące wojenne premje asekuracyjne:

kawalerowie, nie utrzymujący najbliższej rodziny, 15% norm. pob.; kawalerowie, utrzymujący najbliższą rodzinę — 20% norm. pob.; żonaci i wdowcy, mającej nie więcej, niż dwoje dzieci — 25% norm. pob.; żonaci i wdowcy, mający więcej niż dwoje dzieci — 30% nor. pob. Powyższe procenta rozumiane są od normalnych pensji (stawki).

W razie śmierci lub kalectwa wyżej wspomnianych pracowników P. K. P. nie przysługuje im, ani ich rodzinom prawo żądania specjalnych odszkodowań, prócz normalnych, ustawą przewidzianych odszkodowań i zasiłków dla pracowników P. K. P. O ile jednak analogiczne zasiłki dla inwalidów wojskowych byłyby korzystniejsze, przysługuje im prawo pobierania takichże zasiłków unormowanych dla inwalidów wojskowych.

Pobory cywilnych pracowników, pełniących służbę na Polskich Kolejach Wojskowych, nie będących jednak pracownikami Polskich Kolei Państwowych, normuje Sztab Generalny W. P. na wniosek dotyczącego Dowództwa Kolei Wojskowej.

Pracownicy kolejowi cywilni, pracujący na Polskich Kolejach Wojskowych, korzystają z ulg przejazdowych, jak również z możliwości aprowizacji wojskowej. Odpowiednie normy i rozporządzenia wyda Sztab Generalny W. P.

4.

Zatwierdzam i mianuję według następującej listy członków Tymczasowego Rządu Ludowego Republiki Polskiej:

Prezydent Ministrów i Minister Komunikacji: *Jędrzej Moraczewski*.

Minister Spraw Wojskowych i Naczelný Wódz Polskich Sił Zbrojnych: *Józef Piłsudski*.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stanisław Thugutt*.

Minister Spraw Zewnętrznych: *Leon Wasilewski*,

Minister Oświaty: *Ksawery Prauss*.

Minister Sprawiedliwości: *Leon Supiński*.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Władysław Byrka*.

Minister Rolnictwa: *Franciszek Wojda*.

Minister Aprowizacji: *Antoni Minkiewicz*.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Bronisław Ziemecki*.

Minister Ochrony, Kultury i Sztuk Pięknych: *Medard Downarowicz*.

Minister Poczty i Telegrafów: *Tomasz Arciszewski*.

Minister Handlu i Przemysłu: *Jerzy Iwanowski*.

Ministrowie: *Wincenty Witos, Tomasz Nocznicki, Marjan Malinowski*.

Trzy miejsca w rządzie mają być zastrzeżone dla przedstawicieli zaboru Pruskiego.

Zastrzegam sobie mianowanie Ministra Robót Publicznych.

Warszawa, dnia 17 listopada 1918 r.

J. Piłsudski m. p.

Daszyński m. p.

5.

**Do Pana Jędrzeja Moraczewskiego
Prezydenta Ministrów**

w miejscu.

Zgodnie z wnioskiem Pana, mianuję p. Błażeja Stolarskiego — Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, p. Józefa Pruchnika — Ministrem Robót Publicznych, p. Stanisława Sączka — Ministrem Komunikacji i p. Franciszka Wójcika — Ministrem. Jednocześnie zwalniam Pana z urzędu Ministra Komunikacji, p. Franciszka Wojdę z urzędu Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a p. Wincentego Witosa z urzędu Ministra.

Naczelnik Państwa: (—) *Piłsudski*.Prezydent Ministrów: (—) *Moraczewski*.

Warszawa, dnia 29 grudnia 1918 r.

6.

Do Pana Jędrzeja Moraczewskiego, Prezydenta Ministrów.

Przychylając się do przedstawionej mi przez Pana prośby o dymisję i uznając służność przytoczonych w niej motywów, zwalniam Pana z urzędu Prezydenta Ministrów wraz z całym gabinetem. Wyrażam zarówno Panu, jak i wszystkim ustępującym Ministrom pełne uznanie za ofiarną pracę w przełomowej chwili utrwalenia podstaw Rzeczypospolitej.

Jednocześnie mianuję Prezydentem Ministrów p. Ignacego Paderewskiego, któremu zechce Pan przekazać czynności urzędowe.

Naczelnik Państwa: (—) *J. Piłsudski*.Prezydent Ministrów: (—) *J. Moraczewski*.

Warszawa, 16 stycznia 1919 r.

Do Pana Ignacego Paderewskiego

w Warszawie.

Mianuję Pana Prezydentem Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej i powierzam Panu kierownictwo spraw zewnętrznych.

Jednocześnie na wniosek Pana powołuję na urzędy:

Ministra Spraw Wewnętrznych — p. *Stanisława Wojciechowskiego*.Ministra Sprawiedliwości — p. *Leona Supińskiego*.Ministra Przemysłu i Handlu — p. *Kazimierza Hącia*.Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych — p. *Stanisława Janickiego*.Ministra Pracy i Opieki Społecznej — p. *Jerzego Iwanowskiego*.Ministra Poczty i Telegrafów — p. *Huberta Lindego*.Ministra Kultury i Sztuki — p. *Zenona Przesmyckiego*.Ministra Robót Publicznych — p. *Józefa Pruchnika*.

Kierownika Ministerstwa Komunikacji — p. *Jujana Eberhardta*.

Ministra Skarbu — p. *Józefa Englicha*.

Ministra Apropowizacji — p. *Antoniego Minkiewicza*.

Ministra Zdrowia Publicznego — p. dr. *Tomasza Janiszewskiego*.

Kierownictwo Spraw Wojskowych pozostawiam bez zmiany. Reprezentować je będzie pod mojem bezpośredniem zwierzchnictwem p. pułkownik *Wroczyński* w Radzie Ministrów.

Decyzja co do powołania Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nastąpi później.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski*.

Prezydent Ministrów:

(—) *I. J. Paderewski*.

Warszawa, dnia 16 stycznia 1919 roku.

(Monitor Polski z d. 17 stycznia 1919 r. Nr. 13.)

7.

NOMINACJA.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 18 grudnia r. b. zamianował inż. *Adama Krzyżanowskiego* Szefem Sekcji w Ministerstwie Komunikacji.

(Monitor Polski z d. 23 grudnia 1918 r. Nr. 236.)

8.

ROZPORZĄDZENIE.

1) Zarząd dróg wodnych we wszystkich b. trzech zaborach, a więc sprawy żeglugi, warsztatów, przystani, sprawy uszlawnienia itd. przekazują się w całości Ministerstwu Komunikacji, w którem tworzy się osobna Sekcja dla tych agend

2) Szef sekcji dróg wodnych powoła natychmiast komisję rzeczoznawców, która pod jego przewodnictwem opracować ma w ciągu 2 tygodni projekt organizacji zarządu dróg wodnych w Polsce, obejmujący dziedziny: administracyjną, wojskową, techniczną, trakcyjną.

Komisja ta przygotowuje nadto na Kongres międzynarodowy materiały, dotyczące portów i tonażu morskiego.

3) Ministerstwo Komunikacji przystąpi bezzwłocznie do uruchomienia Sekcji dróg wodnych.

(Monitor Polski Nr. 209 rok 1918).

9.

Szefem Sekcji dróg wodnych przy Ministerstwie Komunikacji mianowany został dnia 21 b. m. pułkownik *Edmund Krzyżanowski*.

(Monitor Polski z dn. 22/XI 1918 r. Nr. 210).

10.

Depesza Nr. 1636 dn. 7 Grudnia 1918.

Warszawa. Do Prezesa Warszawskiej Dyrekcji Kolejowej. Radom. Do Prezesa Radomskiej Dyrekcji Kolejowej.

Na mocy decyzji Ministra Komunikacji z dnia 6 grudnia r. b. ogólna taryfa okupacyjna niemiecka na przewóz towarów pośpiesznych, zwyczajnych i zwierząt, wprowadzona dnia 1 czerwca 1916 roku, podwyższa się od dnia 10 grudnia r. b. o 200⁰/₀, t. j. opłaty przewozowe, wskazane w dodatku 3 na str. 35—50 rzeczony taryfy, mnożą się przez trzy bez uwzględnienia 50⁰/₀ podwyższenia, stosowanego od dn. 15 sierpnia r. b. Również o 200⁰/₀ podnoszą się obowiązujące wewnątrz kraju taryfy specjalne, wskazane w tejże taryfie ogólnej. Opłaty zaś dodatkowe od dn. 10 grudnia r. b. podnoszą się o 100⁰/₀ t. j. mnożą się przez dwa w stosunku do taryfy z dnia 1 grudnia 1917 r. Proszę o neleżyte zarządzenia.

11.

28/XII 1918. Nr. 3/87.

Na mocy decyzji zastępcy Ministra Komunikacji z dnia 27 grudnia r. b. kartofle w pełnych ładunkach, adresowane na Państwowy Urząd Ziemiauczany, Magistraty, lub Komitety Żywnościowe od dn. 1 stycznia r. p. przenoszą się do klasy III klasyfikacji towarów taryfy tymczasowej, stosowanej na kolejach b. okupacji niemieckiej, i w zależności od tego od powyższej daty taryfowane być winny według stawek tejże klasy.

O powyższem Sekcja Kolejowa zawiadamia dla należytych zarządzeń i podania odpowiedniego ogłoszenia w poczytniejszych gazetach (poza tekstem).

12.

16/XII 1918. Nr. 1228.

Na mocy decyzji Zastępcy Ministra Komunikacji z dnia 7 grudnia r. b. ulgowa taryfa na przejazd biednych dzieci (po 2 fen. od osoby i 1 klm.), przy wysyłaniu takowych przez Radę Główną Opiekuńczą, może być stosowaną i do partji mniejszych, nie mniej jednak, jak złożonej z 10 osób.

Przejazd dzieci na powyższych warunkach może mieć miejsce tylko na zasadzie zaświadczeń R. G. O., przedstawianych kasom biletowym ze wskazaniem stacji odjazdu, docelowej, celu podróży i nazwiska osoby prowadzącej partję.

O powyższem Sekcja Kolejowa zawiadamia dla należytego zarządzenia.

Na mocy decyzji Zastępcy Ministra Komunikacji z dnia 17 b. m. na kolejach państwowych polskich w obrębie dawnego zaboru rosyjskiego wprowadza się taryfa ulgowa w rozmiarze 50 % zwykłej taryfy pasażerskiej na przejazd w wagonach klasie III-ciej wychowawców wszelkich uczelni polskich tak państwowych, jako też i prywatnych, bez różnicy płci i bez ograniczenia wieku.

Taryfa ta stosowaną być winna tylko na zasadzie zaświadczeń bezpośredniej władzy szkolnej, ze wskazaniem w takowych nazwiska uczącego się, stacji docelowej, celu podróży i terminu ważności. Zaświadczenia te winny być zaopatrzone we właściwy podpis i pieczęć i przedstawione do kas biletowych dla otrzymania odpowiedniego biletu.

O powyższem Sekcja Kolejowa komunikuje dla należytych zarządzeń w najprędszym czasie, aby ucząca się młodzież mogła korzystać z powyższej ulgi przy wyjeździe na nadchodzące ferje Bożego Narodzenia.

14.

PRZEPISY TYMCZASOWE.

- I. O wymianie wagonów bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy kolejami państwowymi Okręgów Warszawskiego i Radomskiego — i
- II. O sposobie przyjmowania i zdawania wagonów z ładunkami komunikacji bezpośredniej, oraz dokumentów handlowych.

Dział I.

§ 1. Przepisy niniejsze obowiązują do czasu opracowania i wprowadzenia w wykonanie przepisów stałych.

§ 2. Cały tabor wagonowy, używany do przewozu ładunków, dzieli się na dwie kategorie: do pierwszej na'eżą wagony kryte, węglarki i platformy typu normalnego, do drugiej — wszystkie wagony specjalne jako to: cysterny, lodownie, bydłące, owocowe i inne.

§ 3. Wagony 1-szej kategorii w komunikacji bezpośredniej przechodzą na stacjach krańcowych z kolei Okręgu Warszawskiego na linje Okręgu Radomskiego i odwrotnie na zasadach wymiany t. j., że droga, przyjmująca wagony, obowiązana jest wysłać na drogę zdającą taką samą ilość wagonów ładownych, lub próżnych, jaką w danym dniu od niej otrzymała; w przeciwnym razie nie dodana ilość wagonów zapisuje się na rachunek drogi przyjmującej, jako dług.

§ 4. Wagony 2-giej kategorii i wagony osobowe w komunikacji bezpośredniej przechodzą z jednego okręgu na drugi bez wymiany na zasadach zwrotu terminowego. Wagon specjalny, lub osobowy, przyjęty z ładunkiem od kolei sąsiedniej, powinien być wysłany na stację przeznaczenia z pierwszym odchodzącym pociągiem, a po rozładowaniu bezwzględnie zwrócony na stację przyjęcia.

§ 5. Wymiana wagonów zwykłych i przyjmowanie specjalnych w komunikacji bezpośredniej odbywa się na wszystkich stacjach, łączących linje

jednego okręgu z linjami drugiego. Personel tych stacji obowiązany jest wykonywać wszelkie czynności, związane z wymianą wagonów i z formowaniem i wysyłaniem pociągów na linje obu dróg.

§ 6. Na każdą partję wagonów, przechodzących z kolei jednego okręgu na koleje drugiego, stacja zdawcza formuje wykaz techniczny w trzech identycznych egzemplarzach (pod kalką), z których oryginał pozostaje na stacji, a pozostałe dwa egzemplarze wysyłają się do Dyrekcji obu okręgów. W wykazie tym obowiązkowo powinny być zamieszczone następujące dane: a) data i godzina przyjęcia wagonów, b) numer wagonów, c) rodzaj wagonów (kryty, węglarka itd.) z podziałem na ładowne i próżne. Na wagony specjalne, osobowe i cysterny, przyjmowane bez wymiany, należy formować oddzielne wykazy techniczne.

Na podstawie danych wykazów technicznych stacje zdawcze po upływie doby formują akt o wymianie wagonów pomiędzy dwoma Dyrekcjami dnia poprzedniego, w którym powinna być zamieszczona ilość wagonów, zdanych i przyjętych, z podziałem na rodzaje i wyprowadzeniem długu ilościowego i rodzajowego. Jeden egzemplarz takiego aktu wraz z wykazami technicznymi na wagony zdane i przyjęte za cały dzień ubiegły, wysła się do Statystyki Wydziału Ruchu Dyrekcji Okręgu Warszawskiego, a drugi do tegoż Wydziału Dyrekcji Okręgu Radomskiego.

Dział II.

§ 7. Formalności zdawczo-odbiorcze dokonywują się na stacji wazłowej granicznej pomiędzy dwoma okręgami. Formalności te polegają na sprawdzeniu dokumentów przewozowych, oraz wagonów, na sprawdzeniu całości plomb na wagonach krytych i przykrycia wagonów odkrytych, oraz na zewnętrznych oględzinach stanu wagonów i ładunku.

§ 8. Formalności zdawczo-odbiorcze dokonywują się przez agentów stacji zdawczej przy udziale nadkonduktora pociągu, dostarczającego, lub zabierającego zdawane ładunki.

§ 9. Wagony, na które okaże się brak dokumentów przewozowych, zostają zatrzymane do czasu nadejścia dowodów. Wagony ładowne bez plomb, z otwartymi oknami lub ze śladami zewnętrznymi kradzieży podlegają szczegółowemu sprawdzeniu i, o ile na to nie pozwala czas na formalności zdawczo-odbiorcze wyznaczony, mogą być zatrzymane dla czynności sprawdzenia stanu i ilości ładunku.

§ 10. Stacja zdawczo-odbiorcza formuje na każdy zdawany i przyjmowany pociąg wykazy w trzech egzemplarzach z wyszczególnieniem w nich: a) Nr. wagonu, b) Nr. listu przewozowego, c) stacji nadania, d) stacji odbiorczej, e) rodzaju ładunku (nazwy towaru), f) wagi, lub ilości ładunku.

Uwaga. Na ładunki wojskowe należy formować oddzielnie wykazy i oddzielne na ładunki prywatne.

Z wykazów tych jeden egzemplarz stacja zdawczo-odbiorcza pozostawia w swych archiwach, a dwa pozostałe wysła do Kontroli Dochodów obu okręgów.

15

O podwyższeniu taryfy osobowej na Łódzkich kolejach elektrycznych.

Reskryptem Ministerstwa Komunikacji z dnia 7 stycznia 1919 r. za Nr. 1660 zezwolone zostało Towarzystwu Akcyjnemu Łódzkich Elektrycznych kolei stosowanie taryf osobowych kolei normalnych Państwa na liniach zarówno z trakcją elektryczną, jak i parową, to jest 8 fen. za pasażero-kilometr w III klasie i 12 fen. w II klasie.

16.

O podwyższeniu taryf na liniach Tow. Akc. Warszawskich kolei dojazdowych.

Reskryptem Ministerstwa Komunikacji z dnia 8 stycznia 1919 r. za Nr. 1431—IV z dniem 1 stycznia 1919 r. zostało zatwierdzone podniesienie taryf stosowanych na liniach Tow. Akc. Warszawskich kolei dojazdowych — osobowych o 25 % (dwadzieścia pięć) i towarowych o 200 % (dwieście) z tym warunkiem, iż taryfy te obowiązują Towarzystwo w ciągu tylko sześciu miesięcy, w końcu których Towarzystwo winno ponownie wystąpić do Ministerstwa Komunikacji z prośbą o potwierdzenie omawianych taryf.

17.

21. 1. 1919. Nr. 44635.

Zgodnie z decyzją Pana Ministra Komunikacji z dnia 18 stycznia r. b. taryfy obecnie obowiązujące na kolejach wązkotorowych państwowych od dnia 1 lutego r. b. podnoszą się: osobowe o 75 % i towarowe o 200 %.

Zechce p. Prezes Dyrekcji Warszawskiego Okręgu kolei państwowych wydać odpowiednie zarządzenie.

18.

O zmianie taryf na kolei dojazdowej Mareckiej.

Reskryptem Ministerstwa Komunikacji z dnia 18 stycznia r. b. zezwolono na podwyższenie taryf na kolei dojazdowej Mareckiej „Tow. Akcyjne budowy i eksploatacji drogi żel. dojazd. w Królestwie Pol.“: osobowych do 14 fen. za pasażero-kilometr w II klasie i do 21 fen. za pasażero-kilometr w I klasie; towarowych zaś dla ładunków I klasy — do 0,061 za 1 *kg/km* (1,08 fen. za 1 pудо-wiorstę), II klasy — do 0,059 za 1 *kg/km* (1,04 fen. za 1 pудо-wiorstę), III klasy — 0,057 fen. za 1 *kg/km* (1 fen. za 1 pудо-wiorstę), IV klasy — do 0,047 za 1 *kg/km* (0,82 fen. za pудо-wiorstę), V klasy do 0,027 fen. za *kg/km* (0,47 fen. za pудо-wiorstę) i za przewóz bagażu do 0,12 fen. za *kg/km* (2 fen. za pудо-wiorstę).

(Akt Sekcj. Kol. z dn. 21/1 1919 za Nr. 44637).

Depesza Nr. 176 dn. 21. XI. 1918 r.

Kraków—Radom—Warszawa. Dyrekcje kolei.

We wszystkich działach kolejnictwa z nieprzerwaną pracą fizyczną, a mianowicie w warsztatach, w magazynach, w robotach budowlanych i na linii wprowadza się normalny ośmiogodzinny dzień roboczy. W innych działach, gdzie praca odbywa się z przerwami, Dyrekcja ustanawia normalny dzień oparty na podstawie dnia ośmiogodzinnego. Praca ponad długość dnia normalnego opłaca się osobno.

Rozporządzenie powyższe obowiązuje na całym obszarze Polski, a zatem rozciąga się na linje Galicyjskie poza obrębem Dyrekcji Krakowskiej, pozostające w ręku polskim.

Dyrekcję Krakowską proszę o śpieszne podanie Ministerstwu kosztów dodatkowych z tej reformy wynikających.

Depesza Nr. 175 dn. 21. XI. 1918 r.

Radom i Warszawa. Dyrekcje kolei.

Wszystkim etatowym pracownikom kolejowym i rzemieślnikom z wyjątkiem robotników dziennych będzie wydana zapomoga wojenna, a mianowicie: 1) pracownikom nieewakuowanym po 600 marek na osobę bez względu na stan familijny, 2) pracownikom ewakuowanym po 600 marek na pojedynczego i po 900 marek na familijnego z dodatkiem 200 marek na każde dziecko do lat 16 włącznie. Pozostali członkowie rodziny nie będą uwzględniani.

Proszę zarządzić przygotowanie list płacy, które muszą być poświadczone przez zarządy miejscowych organizacji kolejowych, a w braku ich przez trzech specjalnie obranych mężów zaufania z pośród danej kategorii pracowników.

Po otrzymaniu takich list płacy będą wysłane pieniądze do dokonania wypłaty.

Rozporządzenie powyższe tymczasowo nie rozciąga się na koleje podjazdowe.

Depesza Nr. 187 dn. 22. XI. 1918 r.

Radom i Warszawa. Dyrekcje kolei.

W uzupełnieniu depeszy z dnia 21 listopada Nr. 5 powiadamiam, że pod pracownikami ewakuowanymi rozumieć należy tylko tych, którzy ewakuowani zostali z linii i odcinków kolei żelaznych, wchodzących obecnie do składu kolei dyrekcji Warszawskiej i Radomskiej. Pod nieewakuowanymi rozumieć należy pracowników, którzy służyli do dnia wybuchu wojny, a następnie pracowali na kolejach pod zarządem okupantów, nie wyłączając tych, którzy przez władze okupacyjne przymusowo wydaleny zostali ze służby podczas wojny.

22.

Depesza Nr. 241 dn. 25. XI. 1918 r.

Radom, Warszawa. Dyrekcje kolei, Odpis na wszystkie stacje, Depo i Warsztaty.

Do jednorazowej wojennej zapomogi mają prawo wszyscy stali pracownicy kolejowi, oraz wdowy po nich. 1) Pracownicy okupacyjni otrzymają po sześćset marek, wdowy po czterysta marek na osobę bez względu na stan rodzinny. Do tej kategorii należą dawni kolejarze, którzy pracowali u okupantów, i nie kolejarze, przyjęci przez okupantów przed 1 lipca 1918 r. 2) Pracownicy ewakuowani otrzymają po sześćset marek na osobę, oprócz tego po trzysta marek na żonę i po dwieście marek na każde dziecko do lat osiemnastu, wdowy otrzymają po czterysta marek na osobę i po dwieście marek na dziecko, jak wyżej. Do tej kategorii należą kolejarze, którzy pracowali na kolei do 1 sierpnia 1914 r., albo do dnia ewakuacji w 1915 r., jeżeli byli w Rosji bez względu na to, czy pracowali u okupantów po powrocie z ewakuacji, albo jeżeli nie byli w Rosji, ale nie pracowali u okupanta. Zapomogi, otrzymane przez takich kolejarzy gdzieindziej, powinny być potrącone obecnie. Proszę sporządzić ośmioraki listy płacy stosownie do wymienionych wyżej kategorii. W listach drugiej kategorii należy wykazać stan rodzinny. Po otrzymaniu list, poświadczonych przez Związki, albo gdzie ich nie ma, przez specjalne delegacje, każdej kategorii pracownikom będzie dokonana wypłata.

23.

Depesza Nr. 640 dn. 20. XII. 1918 r.

Radom, Warszawa. Dyrekcja Kolei, Odpis Ministerstwo Komunikacji.

Proszę z dniem 21 grudnia przerwać przyjmowanie zgłoszeń o zapomogę wojenną od kolejarzy okupanckich i przedwojennych, którzy obecnie nie pracują i zgłaszają pretensję chociaż wprost nie należą do kategorii wymienionej w depeszy Nr. 09 z dnia 25 listopada.

24

Depesza Nr. 721 23. XII. 1918 r.

Radom, Warszawa. Dyrekcje Kolei, Odpis Ministerstwo Komunikacji. Związek Kolejowy.

Wtorek 24 grudnia należy przerwać przyjmowanie zgłoszeń o zapomogę wojenną kolejarzy ewakuowanych. Przyjmowanie zgłoszeń od innych kategorii kolejarzy zostało przerwane 21 grudnia na skutek mojej depeszy Nr. 032. Tym sposobem 24 grudnia ustaje przyjmowanie do opłaty wszelkich bez wyjątku list na zapomogi wojenne.

25.

Depesza Nr. 362 dn. 29. XI. 1918 r.

Radom, Warszawa. Dyrekcja Kolei, Odpis na wszystkie stacje, depo i warsztaty i Ministerstwo Komunikacji.

Stosownie do wyników konferencji 28 listopada w sprawie zaliczek na zarobki za listopad i grudzień należy sformować i przedstawić odpowiednim Dyrekcjom trojaki listy pracowników: 1) węzły Warszawski i Łódzki, Zagłębie Dąbrowskie, stacje Ząbkowice, Strzemieszyce, Granica, Sosnowice i pośrednie; 2) stacje Skierniewice, Łomża, Włocławek, Koluszki, Piotrków, Radomsk, Częstochowa, Kalisz, Olkusz, Kielce, Radom, Lublin, Mińsk, Siedlce, Brześć, Białystok; 3) wszystkie pozostałe stacje i linja. Byli pracownicy kolejowi, zarejestrowani w związkach, którzy nigdzie nie pracują, ale są gotowi na zażądanie stanąć do pracy w miejscu wskazanem, mają się zgłosić do swoich związków, które sformują listy takich pracowników i przedstawią je Dyrekcjom. Wysokość zaliczek będzie ustanowiona przez Ministra Prezydenta po porozumieniu z Ministerstwem Skarbu. Dlatego sum przy formowaniu list wykazywać nie należy.

26.

Depesza Nr. 266 dn. 10. XII. 1918 r.

Radom, Warszawa. Dyrekcje, Odpis Warszawa Minister Prezydent.

Wydane dotąd zaliczki miesięczne na zarobki i pensje Minister Prezydent polecił uzupełnić do czterystu marek w miejscowościach pierwszej klasy, trzysta marek drugiej i dwustu pięćdziesięciu marek trzeciej klasy. Podział na klasy według depeszy Nr. 016.

27.

Depesza Nr. 552 18. XII. 1918 r.

Radom, Warszawa. Dyrekcje Kolei.

W celu przyśpieszenia uporządkowania poboru kolejarzy proszę zaliczki od 1 grudnia wypłacać w wysokości, odpowiadającej przypuszczalnym poborom stałym. Do pracowników nieetatowych i robotników należy zastosować rozporządzenie rządu, ogłoszone w Monitorze 28 listopada. W ogólnej sumie poborów nie mniej, niż trzecią część stanowi stawka zasadnicza, resztę dodatek drożyzniany. Dodatek drożyzniany musi być dostosowany do ogólnej wysokości poborów, do klasy miejscowości, podział na ostatnie stosownie do depeszy Nr. 024, 10 grudnia.

28.

Depesza Nr. 894 28. XII. 1918 r.

Radom, Warszawa. Dyrekcje kolejowe, Odpis Związek Centralny i miejscowe. wszystkie stacje, Minister Prezydent.

Z polecenia Ministra Moraczewskiego proszę niezwłocznie zarządzić rejestrację kolejarzy, pozbawionych pracy zarówno ewakuowanych, jak i okupanckich, o ile ci ostatni pracowali do odejścia okupantów i przynajmniej od 1 lipca. Rejestracja winna zawierać imię, nazwisko, wiek, stan rodzinny, miejsce zamieszkania, rodzaj i czas poprzedniej służby. O wykonanie rejestracji proszę związki. Listy powinny być przesłane odpowiednim dyrekcjom nie później, niż piątego stycznia. Rejestracja ma na celu wyszukanie pracowników dla linii kresów zachodnich i wschodnich. Depeszę tę proszę wywiesić na stacjach z zastrzeżeniem, że zgłoszenia będą przyjmowane tylko do piątego stycznia.

29.

Depesza Nr. 288.

Kraków, Radom, Warszawa, Dyrekcje Kolejowe, Odpis wszystkie Związki Kolejarzy, wszystkie stacje, Warszawa Ministerstwo Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Mnożą się utyskiwania na ustawiczne opóźnienia pociągów nie tylko przychodzących ale nawet odchodzących, nie wyłączając jedyne dotychczas pociągu pośpiesznego do Krakowa. Dochodzą mnie również skargi na łapownictwo niektórych kolejarzy, mających styczność z publicznością, a zwłaszcza na wypadki tak zwanej jazdy na gapę, Proszę Dyrekcję o zarządzenie wszelkich administracyjnych środków w celu zapobieżenia przeszkodom ruchu i surowe karanie nadużyć w tym względzie. Ogół pracowników, a w szczególności związki kolejarzkie wzywam do bezwzględnego tępienia zła, dezorganizującego maszynę kolejową, której sprawność jest tak niezbędną dla Państwa. W dzisiejszej dobie przełomowej powstania jednolitego kolejnictwa polskiego wśród kolejarzy nie powinno być miejsca dla złoczyńców czasu i groza publicznego. Nie wątpię, że obywatelski duch, ożywiający ogół kolejarzy, doprowadzi do utrwalenia normalnych, a zdrowych stosunków.

30.

Depesza Nr. 217 8 XII. 1918 r.

Radom, Warszawa. Dyrekcje kolei, Odpis Minister Prezydent, Minister Spraw Wewnętrznych i Skarbu

Niektóre kasy kolejowe pobierają opłaty dodatkowe na rzecz miast i władz miejscowych, ustanowione przez okupantów, albo przez zarządzenia miejscowe. Wszelkie takie pobory, o ile nie zatwierdzone przez naczelne

Władze Państwowe, są nieprawne i powinny być do czasu otrzymania takiego zatwierdzenia przerwane. Proszę dać odpowiednie rozporządzenia stacjom i podać Ministerstwu spis stacji, rodzaj i wysokość poborów dokonywanych obecnie, oraz nazwę użytkownika tych poborów.

31.

Depesza Nr. 218 8. XII. 1918 r.

Dąbrowa Magistrat Odpis Radom Dyrekcja Kolei, Odpis Warszawa Minister Prezydent, Odpis Dąbrowa Zawiadowca Stacji.

Potwierdzenie b. gubernatora Austriackiego, albo Zarządu Wojskowego Kolei nie wystarcza dla ustanowienia na stacji kolejowej poboru od biletów, albo towarów na rzecz miasta. Na to musi być wyjednanie potwierdzenie obecnej naczelnej władzy Państwowej. Dyrekcję Radomską proszę o nie dopuszczenie poboru na st. Dąbrowa do czasu uzyskania przez Magistrat wspomnianego potwierdzenia.

32.

Depesza Nr. 242 25. XI. 1918 r.

Warszawa, Radom. Dyrekcje Kolei, Odpis Centralny Związek Kolejowy i Ministerstwo Komunikacji.

Mnożą się wypadki obciążania telegrafu skutkiem niewłaściwego adresowania i rozwlekłości depesz. Proszę wydać rozporządzenie, aby depesze formułowano zwięźle i adresowano wprost i wyłącznie do właściwej władzy kolejowej, odpisy zaś do Ministerstwa, lub Związku dawano tylko w wypadkach istotnej potrzeby.

33.

Rozkaz Nr. 1.

Z dniem dzisiejszym przejąłem od Sekcji Marynarki z ramienia Sekcji Dróg Wodnych przy Ministerstwie Komunikacji Zarząd Żeglugi i Dróg Wodnych na całym obszarze ziem Polskich.

Wszyscy byli pracownicy Sekcji Marynarki w dziale żeglugi narazie pozostają w sekcji Dróg Wodnych na swych stanowiskach; wszelkie zmiany służbowe będą dokonywane tylko na zasadzie wartości osobistej pracowników.

Mam niepłonną nadzieję, że oddawna upragniona i teraz osiągnięta możliwość oddania swej pracy nie obcym, lecz swej Ojczyźnie doda wszystkim chęci i sił do pracy, która jedynie może być rękojmą odrodzenia naszego kraju.

34.

Rozkaz 2.

Według posiadanych wiadomości, na niektórych statkach kapitanowie i załogi w znacznym stopniu uprawiają na prowadzonych przez nich statkach przewożenie różnych towarów, a także dopuszczają się wymuszania od pasażerów datków nielegalnych, grożąc opóźnieniem statku i t. p.

Podobne postępowanie pracowników Państwowej Żeglugi Polskiej, a w szczególności kapitanów, odpowiedzialnych za prawidłowe wykonywanie włożonych na załogę obowiązków, nie może być tolerowane i musi być bezwzględnie potępione, przedewszystkiem dla utrzymania godności pracownika pierwszej Państwowej Żeglugi Polskiej, powtóre dla wykorzenienia Instynktu zła, tkwiącego w niektórych jednostkach.

Czyż mamy wprowadzać u siebie w Polsce — porządki wzorowane na gospodarce rosyjskiej, kiedy łapówka była uważana jako zasada działalności wielu zdeprawowanych jednostek? — Czyż nie dorośliśmy jeszcze do tego, by być dojrzałymi obywatelami odrodzonej Polski, by znać wreszcie swoje prawa i obowiązki względem Ojczyzny?!

Wszakże obecne uposażenie pracowników Żeglugi Polskiej nie powinno ich zmuszać do pobocznych a tak nieszlachetnych środków zarobkowania, jakimi są: szmugel i łapówka. Otrzymaliście maximum wynagrodzenia za swoją pracę.

Wzywam was przeto i odwołuję się do sumienia i zdrowego rozsądku każdego z was, przewyciężajcie zło, które jeszcze dotąd tkwi w niektórych jednostkach, — złożcie swoją prawdziwie obywatelską pracę na ołtarzu drogiej nam Ojczyzny, na ofiarę wreszcie powszechnego dobra.

Upprzedzam przytem, że za ujawnione w tym względzie nadużycia, winni będą usuwani ze swoich stanowisk bez uprzedniego wymówienia i żadnego zgola wynagrodzenia, i oddawani pod sąd Republiki Polskiej.

35.

Sekcja Kolejowa powiadamia, że stosownie do decyzji p. Ministra jako zewnętrzne oznaki dla pracowników kolejowych ustanowione zostały czapki-maciejówki koloru granatowego, czarnego, lub wogóle ciemnego, ze znakiem kolejowym (kółko ze skrzydełkami) i nad tem z orłem.

Sekcja kolejowa prosi o podanie tego do wiadomości wszystkich pracowników kolejowych i o jednoczesne zaopatrzenie w takie czapki służby konduktorskiej i zewnętrznej stacyjnej.

Ruch służbowy.

Listopad 1918 r.

Przeniesieni:

z Ministerstwa Przemysłu i Handlu do Ministerstwa Komunikacji wskutek wyłączenia z zakresu kompetencji Ministerstwa Przemysłu i Handlu spraw środków komunikacji i utworzenia Ministerstwa Komunikacji na zasadzie dekretu z d. 26 października 1918 r. (Dz. Praw Nr. 14 z d. 2/XI 1918 r.).

1. Eberhardt Juljan, Szef Sekcji Kolejowej . . .
2. Krzyżanowski Adam, pom. Szefa Sek. Kol.
3. Podgórski Ludwik, starszy Referent . . .

Referenci:

4. Dąbrowski Romuald
5. Pastenazzi Juljusz
6. Wolicki Ignacy

Pomocnicy Referentów.

7. Korabiewski Stanisław
8. Jastrzębska Weronika
9. Marchwiński Władysław

Starszy Kancelista.

10. Wojciechowski Władysław

Urzednicy pozaetatowi biura Komisji do spraw przebudowy Warszawskiego węzła kolejowego.

11. Wasiutyński Aleksander, kierownik biura . .
12. Miszke Aleksander, inżynier

Technicy.

13. Paszewski Leon
14. Frasunkiewicz Gabryel
15. Prostko Adolf, sekretarz

Mianowani:

Podsekretarzem Stanu.

16. Eberhardt Juljan, Szef Sekcji Kolejowej . .

Szefem Sekcji Dróg Wodnych.

17. Krzyżanowski Edmund

Sekretarzem Generalnym

18. Śniechowski Józef

Data nominacji	Kategoria płac etatowych	Wysokość pensji miesięcznej pozaetatowej w mark.
—	IV	—
—	Va	—
—	VI	—
—	VII	—
—	VII	—
—	VII	—
—	VIII	—
—	VIII	—
—	VIII	—
—	X	—
—	—	1000
—	—	1000
—	—	600
—	—	600
—	—	600
20/XI	III	—
21/XI	IV	—
1/XI	Va	—

	Data nominacji	Kategoria płac etatowych	Wysokość pensji miesięcznej poza-etatowej w mark.
Starszymi Referentami.			
19. Wolicki Ignacy, referent	1/XI	VI	—
20. Michalski Bolesław	„	„	—
21. Dąbrowski Romuald	„	„	—
22. Pytliński	10/XI	„	—
Referentami.			
23. Kaczorowski Leonard	1/XI	VII	—
24. Wasilewski Stanisław	„	„	—
25. Łabuński Józef	15/XI	„	—
26. Marchwiński Władysław, pom. referenta	1/XI	„	—
27. Mroczkowski Włodzimierz	15/XI	„	—
28. Janiszewski Feliks	25/XI	„	—
29. Kornacki Jan	15/XI	„	—
Pomocnikami Referentów.			
30. Antoniewicz Antoni	9/XI	VIII	—
31. Szczeciński Zygmunt	15/XI	„	—
32. Celiński Jan	1/XI	„	—
33. Michniewicz Kazimierz	15/XI	„	—
34. Dylewski Zygmunt	„	„	—
35. Dudrewicz Władysław	1/XI	„	—
36. Majewski Wincenty	20/XI	„	—
37. Szczepański Władysław	1/XI	„	—
38. Wysocki Paweł	„	„	—
Dziennikarzem.			
39. Klimczak Franciszek	20/XI	IX	—
Rysownikiem.			
40. Domański Maksymiljan	„	„	—
Intendentem.			
41. Drewnowski Juljusz	15/XI	„	—
Sekretarzem.			
42. Czaplicki Feliks	1/XI	„	—
Pomocnikami Sekretarza.			
43. Kuncewicz Adam	„	X	—
44. Dzierzbicka Marja	„	„	—
45. Cyzman Jan	15/XI	„	—
46. Mirowska Marja	1/XI	„	—

Kancelistą.

47. Mazaraki Irena

1/XI

XI

Urzędnikami pozaetatowymi.

48. Gurbski Jan

„

—

600

49. Kosiński Stanisław

„

—

500

50. Wastkowski Wiktor

„

—

500

51. Goldhaar Bronisław

„

—

500

52. Wojciechowski Michał

„

—

500

53. Bzowski Bronisław

„

—

500

54. Zakrzewski Henryk

„

—

500

55. Szablowska Zofja

13/XI

—

300

56. Berdau Eugenja

1/XI

—

300

57. Szerszeniewski Antoni

16/XI

—

500

Do biura Komisji do spraw przebudowy
Warszawskiego węzła kolejowego.

58. Bieniecki Witold, starszy Inżynier

1/XI

—

1000

59. Zaborski Józef, Inżynier

„

—

800

60. Skawiński Stanisław, Inżynier

„

—

800

Do Przedstawicielstwa Ministerstwa Komuni-
kacji przy C. K. T. Sztabu Generalnego:
Kierownikiem Biura.

61. Przybyszewski Zdzisław

18/XI

—

1000

Zastępcą Kierownika.

62. Glass Antoni

„

—

700

Dyspozytorami:

63. Giersz Bolesław

„

—

600

64. Kosmólski Tadeusz

„

—

600

65. Jędryczka Konstanty

27/XI

—

600

Prowadzącym statystykę i dziennik.

66. Kuczyński Wacław

18/XI

—

500

Członkami Tymczasowej Narady Kolejowej.

67. Klarner Alfons

1/XI

—

1000

68. Gołębiowski Aleksander

„

—

1000

	Data nominacji	Kategoria plac etatowych	Wysokość pensji miesięcznej pozaetatowej w mark.
69. Niewiadomski Roman	1/XI	—	1000
70. Piechowski Michał	„	—	1000
71. Giejsztor Józef	„	—	1000
72. Kołakowski Stanisław	„	—	1000
73. Świętochowski Ignacy	„	—	1000
74. Nagórny Stanisław, sekretarz	„	—	1000

Grudzień.

Mianowani:

Szefem Sekcji Kolejowej.

1. Krzyżanowski Adam, pomocnik Szefa Sekcji Kolejowej

1/XII IV —

Naczelnikami Wydziałów.

Technicznego:

2. Wolicki Ignacy, starszy Referent

„ Va —

Eksploatacyjnego:

3. Czapski Witold, Naczelnik Wydziału Ruchu Dyrekcji Warszawskiej

„ „ —

Budowy i odbudowy:

4. Hummel Bogumił

12 XII „ —

Kierownikiem Wydziału Kolei Dojazdowych.

5. Getler-Girtler Jan, Radca Ministerjalny Ministerstwa Przemysłu i Handlu

1/XII Vb —

Lekarzem Naczelnym.

6. Dr. Świętochowski Ignacy, Członek Tymczasowej Narady Kolejowej

15/XII „ —

Radcą Ministerjalnym.

7. Kozubski Włodzimierz

1/XII „ —

Starszymi Referentami:

8. Pastenazzi Juljusz

„ VI —

9. Wasilewski Stanisław

„ „ —

10. Gutkowski Stanisław

6/XII „ —

11. Konczyński Józef

20/XII „ —

12. Sztolcman Karol

15/XII „ —

13. Jezierski Henryk

21/XII „ —

	Data nominacji	Kategoria płac etatowych	Wysokość pensji miesięcznej pozaetatowej w mark.
Referentami:			
14. Łągwa Maksymiljan	1/XII	VII	—
15. Kaliński Władysław	„	„	—
16. Korabiewski Stanisław, pom. referenta	„	„	—
17. Peszkowski Zygmunt	„	„	—
18. Girtler Franciszek	„	„	—
19. Moskwa Franciszek	16/XII	„	—
20. Floręcki Stefan	12/XII	„	—
Pomocnikami Referentów:			
21. Goldhaar Aleksander, urzęd. pozaetatowy	1/XII	VIII	—
22. Grabowski Władysław	„	„	—
23. Zięba Jan	11/XII	„	—
24. Przyłuski Leon	1/XII	„	—
25. Eborowicz Szymon	„	„	—
Starszymi Kancelistami:			
26. Wojciechowski Bolesław	„	X	—
27. Wieniawski Bolesław	„	„	—
Kancelistą:			
28. Grzeszyńska Alina	„	XI	—
Komisja do spraw odbudowy.			
Przewodniczącym:			
29. Stecewicz Józef	„	Vb	—
Członkami:			
30. Wasiutyński Aleksander, kierownik biura komisji do spraw przebudowy Warszawskiego węzła kolejowego	„	„	—
31. Piechowski Michał, członek Tymczasowej Rady Kolejowej	„	„	—
Sekretarzem:			
32. Borkiewicz Jan	„	„	—
Urzędnikami pozaetatowymi:			
33. Groer Roman	„	—	300
34. Sawnor Zofja	„	—	350
35. Karasiński Piotr	4 XII	—	800

	Data nominacji	Kategoria płac etatowych	Wysokość pensji miesięcznej pozaetatowej w „mark.
36. Kozakiewicz Marjan	4/XII	—	800
37. Czechowicz Bolesław	9/XII	—	800
38. Lublicka Irena	20/XII	—	300
Do Przedstawicielstwa Ministerstwa Komunikacji przy C. K. T. Sztabu Generalnego.			
39. Jaroszyńska Helena	1/XII	—	400
40. Nowicka Zofja	„	—	300
Styczeń 1919 r.			
Mianowani:			
Ministrem Komunikacji:			
1. Stączek Stanisław	1/I	II	—
Kierownikiem Biura Centralnego Komisji Szacunkowo-Odbiorczej.			
2. Dąbrowski Juljan	„	Va	—
Referentami:			
3. Hęcka Mieczysław, urzędnik Dyrekcji Warszawskiej	„	VII	—
4. Gorajski Adam	2/I	„	—
Pomocnikiem Referenta:			
5. Sawicki Aleksander	1/I	VIII	—
Kierownikiem Archiwum:			
6. Gurbcki Jan, urzędnik pozaetatowy	„	„	—
Intendentem:			
7. Foszyński Michał	2/I	IX	—
Pomocnikami Archiwisty:			
8. Kosiński Stanisław, urzędnik pozaetatowy	1/I	„	—
9. Wastkowski Wiktor, „ „	„	„	—
Pomocnikiem Sekretarza:			
10. Stabrowska Zofja	8/I	X	—
Urzędnikami pozaetatowymi Biura komisji do spraw przebudowy Warszawskiego węzła kolejowego.			
11. Wierzbicki Witold	1/I	—	700
12. Steinkeller Józef	„	—	550